

KASACIONI SUD FRANCUSKE

Presuda od 18.VI 1962.

Sté nationale des chemins de fer français
/S.N.C.F./ c/a Cie di navigation mixte as-
sureurs, Agence maritime Vairon et Cie i
drugi

Prijevoz željeznicom - Za štetu nastalu u skladištu željeznice nakon prijevoza a prije predaje tereta, željeznica odgovara po načelima vanugovorne odgovornosti - Špediteri, osiguratelji i drugi koji su nadoknadili štetu vlasnicima tereta, ne mogu od željeznice tražiti veći iznos od onoga koji su platili vlasnicima, iako je šteta na robu bila veća

Na jednoj željezničkoj stanici u Marseille-u požar je uništio robu u jednom skladištu. Špediteri i osiguratelji namirili su štetu vlasnicima robe pa tuže željeznicu da im štetu nadoknadi. Tužitelji nisu platili puni iznos stvarne štete, jer su se s vlasnicima nagodili za manji iznos, ali od željeznice zahtijevaju da im ona nadoknadi stvarnu visinu štete.

Spor je došao pred Kasacioni sud, koji je zauzeo slijedeće stajalište:

Prihvatio je presude nižih sudova da u konkretnom slučaju željeznica ne odgovara prema propisima o prijevoznom poslu, jer je prijevoz već bio završen. Isto tako da ne odgovara ni na temelju kojeg drugoga ugovornog odnosa, već po načelima vanugovorne odgovornosti. Medjutim nije se složio sa stajalištem nižih sudova koji su željeznicu obvezali na naknadu stvarne štete na robu. Ti su sudovi smatrali da je ugovor između tužitelja i vlasnika tereta za željeznicu "res inter alios acta", pa da je se ništa ne tiče, već da mora nadoknaditi stvarnu štetu. Kasacioni sud pak drži da željeznica mora tužiteljima platiti samo ono što su oni platili vlasnicima robe.

/DMF 1962, str.722/

B.J.

Bilješka.- Izgleda da bi se gornjoj presudi moglo staviti nekoliko napomena. Iz činjeničnih podataka navedenih u presudi nije moguće ustanoviti da li je roba bila uskladištena prije iskupa tovarnog lista, odnosno da li su primaoci zakasnili s preuzimanjem robe. U pretpostavci da se radilo o zakašnjenju primaoca, željeznica ne bi, mislimo, morala doći u gori položaj od onoga u kojem bi bila da su primaoci robu na vrijeme preuzeli. Štetne posljedice zakašnjenja moraju pasti na onu stranku koja je zakasnila s preuzimanjem, a ne na njenog suugovornika. To konkretno

znači da bi željeznica imala pravo ograničiti svoju odgovornost do visine odgovornosti iz prijevoznog posla. I obratno, ako roba nije bila predana iz razloga koji padaju na stranu željeznice, željeznica bi morala odgovarati prema načelima prijevoznog posla ukoliko su ta načela stroža od načela vanugovorne odgovornosti.

B.J.

KASACIONI SUD FRANCUSKE

Presuda od 11.VII 1962.

Sté d'armement à la pêche à moteur
d'Arcaehon /S.A.P.M.A/ et Toula
c/a Bureau Veritas

Bureau Veritas ne odgovara kod kupoprodaje broda za netočne navode o snazi motora

Stranke su sklopile ugovor o kupoprodaji broda. Brod je tim povodom pregledao Bureau Veritas i izdao odgovarajuće svjedodžbe. U tim svjedodžbama bilo je navedeno da snaga motora iznosi 400 KS, dok je ustvari iznosila 250 KS. Kupac tuži Bureau Veritas za naknadu štete, jer da je, vjerujući točnosti navoda u njegovim svjedodžbama, kupio brod manje vrijednosti.

Prvostepeni i drugostepeni sud odbili su tužbu. Kasacioni sud je potvrdio presude niže stepenih sudova, s ovim bitnim obrazloženjem:

U pravilima Bureau Veritasa navedeno je da podatke o snazi motora Bureau Veritas unosi u svjedodžbe na temelju navoda brodara. Ovo je pravilo tužitelju moralo biti poznato, pa je morao znati pravni domašaj navoda o snazi motora, tim više što je tužitelj jednostručno poduzeće. Tužitelj je bio dužan, prije nego što je kupio brod, poduzeti sve potrebne mjere da se uvjeri o snazi motora broda koji namjerava kupiti. Bureau Veritas mogao bi odgovarati samo kad bi se radilo o kvazideliktnom odnosu, jer se u tom slučaju ne bi primjenjivale ugovorne odredbe o ograničenju odgovornosti. U konkretnom slučaju nema ni toga, jer su prvostepeni sudovi utvrdili da na strani Bureau Veritasa nema krivnje u postupku izdavanja svjedodžaba.

/DMF 1962, str. 658/

B.J.